

Bogár László: BRICS

2023 szeptember 01. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A világ nyugatosítása nagyon „mélyre ment”

így az öt alapító tag társadalmi, gazdasági önazonossága a nyugatias modernitásban elért sikerességre épül.

A görög nyelvben akronímának mondják, amikor egy rövidítésnek önálló értelme is van. A BRICS Brazília, Oroszország, India, Kína és Dél-Afrika által létrehozott szervez?dés, amely összeolvasva közel van ahhoz az angol szóhoz („bricks”), ami azt jelenti, hogy téglák vagy kicsit elegánsabban szólva, épít?kövek. Mert ennek a szervezetnek a létrehozásával az öt alapító ország valóban egy építkezés alapköveivé vált, egy olyan építkezéséé, amely az egész világot átformálhatja az el?ttünk álló évszázad során.

Mivel a BRICS most lezajlott csúcstalálkozója fordulópontot jelent ebben a folyamatban, így nem érdektelen kicsit eltöprengenünk a történések mélyebb rétegeir?l is. Ma már közhely, de attól még igaz, hogy az elmúlt fél évezred során a modern Nyugat valami olyat vitt végbe, ami az emberiség eddigi történelmében teljesen értelmezhetetlen volt. Az egész világot egyetlen univerzális civilizációba kényszerítette, a nyílt és a rejtett léter?szak szinte minden formáját felhasználva e törekvése során. Ez már önmagában is végzetes tettnek bizonyult, hisz valójában nincs olyan, hogy „emberiség”, és univerzális emberi civilizáció, hanem csak egymástól tektonikai mélységekben elkülönül? nagykultúrák vannak, mert egy adott nagykultúra az emberi létezés legvégs? szellemi horizontja. Ett?l még persze minden nagykultúra szabadon dönthet arról. hogy fenntart-e bármilyen kapcsolatot a rajta kívül létez? nagykultúrákkal, de azt is tudomásul kell venni, ha egyes nagykultúrák úgy vélik, hogy a maguk részér?l inkább a saját „univerzumukban” szeretnék átélni a létezést. Mondhatni „ab start” sejthet? volt, hogy ebb?l a brutális kényszerekre épül? „összenyitásból”, amely egyúttal a világ er?szakos „nyugatosítása” volt, az egész emberi lét számára drámai következmények adódnak majd, amelyekkel most már napi rutin szintjén szembesülünk is életünk során.

Ezt az eleve kudarcra épül? történelmi zsákutcát azonban az tette/teszi igazán végzetessé, hogy a nyugatias modernitás egy él?sköd? létszervez?dési mód, amely ezt az „összenyitást” f?ként arra használta fel, hogy segítségével, az állandó expanzió és így a világ többi részének kegyetlen kifosztása ?t magát, mint a legsikeresebb létmódot t?ntesse fel hamis önbemutatása során. A „világ többi része”, amelyet Roger Scruton szellemes szójátéka alapján (The West and the Rest) „Rest” néven említünk, szóval ez a „reszli”, a „nem-Nyugat”, amely ma a világ népességének több mint nyolcvan százalékát teszi ki, mindig is kényszerként, megaláztatásként és kifosztásként élte át ezt a folyamatot, saját anyagi, fizikai, lelki, erkölcsi, szellemi önazonossága er?szakos lerombolásaként, de az eleve bukásra ítélt lázadási kísérleten kívül többre nem futotta erejéb?l. S?t, mivel a, Bibó István szóhasználatával élve a „túlfeszült lényeglátók” mind elbuktak, így mondhatni automatikusan a „hamis realisták” kezébe került az irányítás, akik a nyugatias modernitás birodalmi elitjeivel kollaborálva folyamatosan segítették is ezt a, saját népüket „kényszernyugatosító” folyamatot.

Különösen megrendít? volt mindez az emberi létezés két meghatározó nagykultúrája, India és Kína esetében, így aligha véletlen, hogy mindketten a BRICS alapító tagjai. Az ezzel foglakozó elemzések „trikontinentális” zónának nevezik az Amerika, Afrika, Ázsia alkotta világot, amely a nyugatias modernitás léter?szakának f? célpontja volt. Így aztán a BRICS ezeket reprezentálja, Brazília Amerikát, Dél-Afrika Afrikát és India és Kína Ázsiát, Oroszország pedig, noha az európai fehérember keresztény nagykultúrájának a része, de története mégis úgy alakult, hogy a modern Nyugat létkifosztásának egyik legf?bb céltáblájává vált. És bár Napóleon, Hitler és most az Amerika által megjelenített globális „Nyugat-birodalom” igyekezett valamilyen magyarázó ideológiával indokolni Oroszország elleni rablóháborúját, de a valódi cél mindhárom esetben e roppant er?forrásmez? él?sköd?ként való permanens kifosztása volt, és most is az.

Ez az egyre végzetesebben „forráshiányossá” váló amerikai globális birodalom azt remélte ett?l az általa kiprovokált, de költségtakarékossági okokból saját területét?l és saját „emberanyagától” távolra kiszervezett proxyháborútól, hogy egyúttal a Rest megfegyelmezésének is jó eszköze lesz, de tévedett. Úgy vélte, hogy a megrettent Rest azonnal és egyértelm?en az amerikai birodalom teljes anyagi és szellemi támogatásával reagál majd, ám nem így történt. Egyre inkább az látszik kiderülni, hogy a Rest éppen hogy az amerikai birodalommal szembeni oppozíciójának látványos kifejezésére próbálja felhasználni ezt a háborút, amely önmagában is értelmezhetetlenné teszi a birodalom háborús gy?zelmét.

Van azonban egy olyan dönt? fontosságú mozzanat, ami nagy mértékben megnehezíti azt, hogy bármilyen hipotézisünk legyen e törekvésnyaláb lényegér?l és kimenetelér?l. És ez az, hogy a világ nyugatosítása nagyon „mélyre ment”, így az öt alapító tag mindegyikének társadalmi, gazdasági önazonossága a nyugatias modernitásban elért sikerességre épül. Vagyis nemcsak hogy nincs ontológiai értelemben alternatív létszervez?dési módjuk, de olyan elbeszélési módjuk sincs, amely egy ilyen létmód alapját képezhetné. Dinamikusan szélesed? és egyre nagyobb globális támogatást élvez? szervezetük tehát egyel?re inkább arra a tagadásra épül, amely elutasítja a globális hatalomszervez?désnek és hatalomgyakorlásnak azt a módját, amelyre az amerikai világbirodalom ma épül.

Hogy a „nemek” után mire mondanak majd igent, az mutatja majd meg e törekvés történelemformáló erejét.

Bogár László

A szerz? közgazdász

www.magyarhirlap.hu

Ajánló